

Sygn. akt I C 1404/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7. listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kuriata

Protokolant: sekr. Ewelina Szczepuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7. listopada 2016 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa A. Ś.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 1217 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód A. Ś. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 1510 zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 3 kwietnia 2016 roku oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż w dniu 3 marca 2016 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki A., nr rej. (...), stanowiący własność K. M.. Wskazał, że przyznane zostało odszkodowanie w łącznej kwocie 1227,82 zł. Podkreślił, że znacznie zaniżono wysokość kosztów naprawy m.in. niezasadnie zastosowano zaniżoną stawkę i ilość rbg, amortyzacje części, zastosowano potrącenia na materiale lakierniczym, nie uwzględniono wymiany części technologicznie jednorazowych. W uzasadnieniu wskazał również, że na podstawie umowy przelewu wierzytelności nabył prawo do niniejszego odszkodowania.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu podała, że w ramach posiadanego przez właścicielkę pojazdu ubezpieczenia dobrowolnego autocasco wypłaciła odszkodowanie w kwocie 1227,82 zł. Wskazała, że odszkodowanie z ubezpieczenia autocasco ustalone jest na podstawie zawartej umowy ubezpieczenia oraz ogólnych warunków ubezpieczenia. Podkreśliła, że w niniejszej sprawie poszkodowana nie przedstawiła rachunków lub faktur za naprawę, a więc ustalenie wysokości odszkodowania odbyło się z uwzględnieniem średniej stawki stosowanej na terenie miejsca zamieszkania ubezpieczonej oraz 60% pomniejszeniem cen części zamiennych zgodnie z OWU. Zarzuciła również, że A. Ś. nie posiada legitymacji czynnej do występowania w niniejszej sprawie w charakterze powoda. Ponadto podniosła, że żądanie powoda jest nieudowodnione co do zasady, jak też co do wysokości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 marca 2016 r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki A., nr rej. (...), stanowiący własność - K. M..

bezsporne

Na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 21 marca 2016 roku powód nabył od K. M. prawo do żądania odszkodowania w związku ze szkodą komunikacyjną nr (...) na pojeździe marki A., nr rej. (...) z dnia 3 marca 2016 roku od (...) S.A. z siedzibą w W., które udzielało poszkodowanej ochrony ubezpieczeniowej w związku z zawartą umową ubezpieczenia dobrowolnego autocasco.

Dowód: - umowa cesji wierzytelności z 21.03.2016 r., k. 7

W dniu 6 kwietnia 2016 roku P. A. Ś. z siedzibą w B. wykonał kosztorys E. nr (...), zgodnie z którym koszt naprawy pojazdu marki A. nr rej. (...), po zdarzeniu z dnia 3 marca 2016 roku wyniósł 2654,68 zł netto (3265,25 zł brutto).

Dowód: - kosztorys e. nr (...), k. 88-9

Sąd zważył:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Bezspornym w przedmiotowej sprawie było, że w dniu 3 marca 2016 r. uszkodzeniu uległ pojazd stanowiący własność K. M. – marki A. o nr rej. (...).

Mimo zarzutów strony pozwanej, nie ulega wątpliwości, że powód w związku powyższą szkodą na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 21 marca 2016 roku nabył przysługującą mu od strony pozwanej wierzytelność z tytułu ubezpieczenia dobrowolnego autocasco. W wyniku umowy cesji – zgodnie z treścią art. 509 kc – na powoda przeszedł ogół uprawnień przysługujących czasowemu wierzycielowi, tj. K. M.. Błędne odwołanie się w umowie cesji do obowiązkowego ubezpieczenia OC, zamiast do ubezpieczenia dobrowolnego AC, wobec precyzyjnego wskazania numeru szkody komunikacyjnej, osoby poszkodowanej i daty szkody, uznać należało za nieistotny błąd pisarski, nie mający wpływu na przedmiot umowy sprzedaży wierzytelności.

Bezspornym w przedmiotowej sprawie było również, że strona pozwana na skutek zgłoszenia przez K. M. szkody w pojeździe marki A. (nr szkody (...)) i przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego w ramach ubezpieczenia dobrowolnego autocasco wypłaciła poszkodowanej odszkodowanie w kwocie 1227,82 zł, którego wysokość nie była przez nią kwestionowana.

Stosownie do treści art. 824¹§ 1 kc suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody.

Zauważyć należy, że właściciela uszkodzonego pojazdu i stronę pozwaną łączyła umowa ubezpieczenia dobrowolnego autocasco, przy czym odszkodowanie z tegoż ubezpieczenia ustalane jest na podstawie postanowień zawartej umowy autocasco oraz ogólnych warunków ubezpieczenia. K. M. nie przedłożyła rachunków, ani faktur za naprawę uszkodzonego pojazdu, wobec czego ustalenie wysokości odszkodowania przez stronę pozwaną odbyło się z uwzględnieniem ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych (...) ustalonych uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...), a następnie wypłaceniem bezspornej części odszkodowania w kwocie 1227,82 zł.

Zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, którą z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Zatem to obowiązkiem powoda – zgodnie z art. 6 kc - było udowodnienie okoliczności, że wysokość szkody w pojeździe, ustalona z uwzględnieniem reguł wynikających z zawartej umowy ubezpieczenia AC, przewyższa kwotę wypłaconą przez stronę pozwaną poprzez zaoferowanie Sądowi - stosownie do treści art. 278 § 1 kpc odpowiedniego dowodu w tym związanego ze skorzystaniem z wiadomości specjalnych odpowiedniego biegłego, tym bardziej, że powód był

reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, będącego adwokatem. Skoro jednak powód takiego dowodu nie zaoferował, żądając jedynie ustalenia poprzez opinię biegłego zakresu i wysokości kosztów naprawy, a zatem okoliczności nieistotnych dla rozstrzygnięcia w kontekście zawartej umowy ubezpieczenia dobrowolnego, to należało przyjąć, że nie sprostał on ciężarowi dowodu w tym zakresie. W ocenie sądu powód w toku całego procesu pozostawał w mylnym przekonaniu co do niezbędnego zakresu dowodzenia w sprawie, co wynikało ze zbyt powierzchownego zaangażowania w nią i błędu co do podstawy odpowiedzialności strony pozwanej na podstawie umowy ubezpieczenia obowiązkowego OC. Jest to tym bardziej znamienne, że także po zapoznaniu się z odpowiedzią na pozew, argumentacja powoda nadal wskazywała na okoliczności i zasady mające zastosowanie do ustalenia odszkodowania w ramach ubezpieczenia obowiązkowego, nie zaś istniejącego w przedmiotowej sprawie reżimu odpowiedzialności określonego w umowie ubezpieczenia AC.

W ocenie Sądu, powód nie wykazał zasadności roszczenia, nie udowodnił wysokości szkody należnej na podstawie ubezpieczenia udzielonego poszkodowanej, jako wyższej niż oszacowana przez stronę pozwaną na kwotę 1227,82 zł, nie przedłożył na tę okoliczność żadnych dokumentów, poza kosztorysem E.nr (...) z 6 kwietnia 2016 roku, a który strona pozwana zasadnie zakwestionowała z uwagi na nieuwzględnienie w kosztorysie zasad obowiązujących przy dobrowolnej umowie ubezpieczenia autocasco.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego uznać należało, że powód nie udowodnił zasadności swojego roszczenia co skutkowało oddaleniem powództwa.

Sąd oddalił część zawnioskowanych dowodów, bowiem – w ocenie Sądu – nie miały one istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc i art. 99 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Koszty poniesione przez stronę pozwaną obejmują - 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa i koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1200 zł - stosownie do § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015.1804).